

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 5, No 3 (1954)

Analyses

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17618](https://doi.org/10.12681/jhvms.17618)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1954). Analyses. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 5(3), 682–686.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17618>

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

SCHOENAERS F.: Ἐμβολιασμός κατά τῆς βρουκελλώσεως διὰ τοῦ ἔμβολίου M (Huddleson). [Vaccination antibrucellique chez la vache au moyen du vaccin M (Huddleson)]. Ann. Méd. Vét. Cureghem, Juillet 1953, No 5, p. 251-257.

—Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρει τὰ ἀποτελέσματα ἐμβολιασμοῦ κατά τῆς μεταδοτικῆς ἀποβολῆς τῶν ἀγελάδων ἐπὶ 36 μοσχίδων διὰ τοῦ ἔμβολίου M τοῦ Huddleson. Τὸ ἔμβόλιον τοῦτο δὲν προκαλεῖ τοπικὴν ἢ γενικὴν ἀντίδρασιν οὔδὲ βακίλλαιμιαν. Προκαλεῖ μικρὰν καὶ πρόσκαιρον παραγωγὴν συγκολλητινῶν. Οὐδεμία ἀπέκκρισις τοῦ ἐμβολιασθέντος στελέχους παρατηρεῖται. Ἡ ὁδὸς εἰσόδου τοῦ ἔμβολίου — ὑποδόρειος ἢ ἐνδοφλέβιος — οὐδεμίαν ἔντονον ἐπίδρασιν φαίνεται νὰ ἔχη ἐπὶ τῶν συγκολλητινῶν ἢ τῆς ἀνοσίας. Ἡ διάρκεια τῆς ἀνοσίας εἶναι μικροτέρα τῶν 20 μηνῶν.

Π. Ν. Δ.

SCHOENAERS F.: Προφυλακτικὰ μέτρα κατά τῆς βρουκελλώσεως. (Prophylaxie de la brucellose). Ann. Méd. Vét. de Cureghem, Nov. 1953 No 7, p. 362-373.

—Εἰς τὴν ἐργασίαν του ταύτην ὁ συγγραφεὺς παραθέτει τὰς καταστροφὰς τὰς ὁποίας ἐπιφέρει ἡ μεταδοτικὴ ἀποβολὴ τῶν ἀγελάδων, τὸν ἀντίκτυπον τούτων ἐπὶ τῆς οἰκονομίας τῆς κτηνοτροφίας, τοὺς τρόπους μόλυνσεως καὶ ἐν τέλει τὰ ἐνδεδειγμένα προφυλακτικὰ μέτρα. Τὰ τελευταῖα ταῦτα, κατά τὸν συγγραφέα, εἶναι τὰ κάτωθι: 1ον) Ἡ συστηματικὴ ἀνίχνευσις ὡς καὶ ἡ κατά τόπους τοιαύτη, 2ον) Ἡ ἐπισήμανσις τῶν μεμολυσμένων ἀτόμων καὶ ἡ τμηματικὴ σφαγὴ τούτων, 3ον) Ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ζωϊκοῦ κεφαλαίου μὲ ἀτομα ἐπιτοπίου παραγωγῆς, 4ον) Ὁ ἐμβολιασμός καὶ 5ον) Ἡ συμπλήρωσις τῶν ἀνωτέρω μέτρων δι' ὑγειονομικῶν τοιούτων.

Π. Ν. Δ.

PREVOT. A. R., SILLIOC. R., GAY. H.: Μελέτη μιᾶς ἐστίας ἱππείου ἀλλαντιάσεως τύπου C. (Étude d'un foyer de Botulisme équin de type C). Réc. Méd. Vet., T. CXXX, No 6, Juin 1954, pag. 353 - 355.

Οἱ συγγραφεῖς περιγράφουσιν ἐνδιαφέρουσαν περίπτωσιν ἱππείου ἀλ-

λαντιάσεως, προκληθεῖσαν ἐκ τῆς βρώσεως μεμολυσμένου δι' ἀλλαντικῆς τοξίνης χόρτου. Ἡ μόλυνσις ἐπῆλθεν ἐξ ἐνὸς πτώματος γαλῆς, ὅπερ ἀνευρέθη ἐντὸς τῶν ἐκ χόρτου δεμάτων. Διὰ τῆς κατ' ἀρχὴν γενομένης θεραπείας δι' ὄρου ἄντι D, κατωρθώθη ἡ ἐν τῇ ζωῇ διατήρησις τοῦ ἐνὸς ἐκ τῶν δύο προσβληθέντων ἵπλων. Ἄμα δὲ τῇ ταῦτοποιήσει τοῦ τύπου τῆς τοξίνης, ἀνηκούσης εἰς τὸν τύπον C, ἐγένετο αὖθις ἡ ἀντίστοιχος θεραπεία μὲ εὐνοϊκὰ καὶ ἄμεσα ἀποτελέσματα. Ἡ διὰ τοῦ τύπου D διατήρησις ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ἐνὸς ἀσθενοῦς ζώου, ὀφείλεται κατὰ τοὺς συγγραφεῖς εἰς τὰς συγγενεῖς ἀντιγονικὰς ἰδιότητες τῶν τοξινῶν τύπου C καὶ D, δι' ὃ καὶ συνιστᾶται ὑπ' αὐτῶν — ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας χρησιμοποίησης ὄρου ἀμφοτέρων τῶν τύπων — ἡ χρῆσις ἕστω καὶ ἐνὸς μόνου.

A. Γ. Β.

BORNSTEIN S., SAMBERG Y. : Ἡ θεραπευτικὴ ἐνέργεια τῶν δισκίων Πενικιλίνης κατὰ τῆς σπειροχαιτώσεως τῶν ὀρνίθων. (The therapeutic use of penicillin tablets against avian spirochaetosis). *Refuah Veterinarith*, Vol. 11, No 1, March 1954, page 13 - 26, 52 - 55.

Καθ' ὅτι ἐνίοτε ἡ δι' ἐγχύσεων πενικιλίνης θεραπεία τῆς ὀρνιθίου σπειροχαιτώσεως εἶναι δύσκολος, οἱ συγγραφεῖς προέβησαν εἰς σειρὰν πειραμάτων μὲ σκοπὸν τὴν ἐξακριβώσιν τῆς δυνατότητος χρησιμοποίησης δισκίων πενικιλίνης. Ταῦτα ἀπέδειξαν ὅτι, πτηνὰ πάσχοντα ἐκ σπειροχαιτώσεως καὶ ἔχοντα βάρος μεγαλύτερον τῶν 3 χιλιογρ. δύνανται νὰ θεραπευθῶσι διὰ τῆς ἀπὸ τοῦ στόματος χορηγήσεως 200.000 μονάδων πενικιλίνης ὑπὸ μορφὴν εἰδικῶν δισκίων (buffered penicillin - tablets). Διὰ πτηνὰ βάρους 2 - 3 χιλιογρ. ἡ δόσις δεόν νὰ εἶναι ἐξ 100.000 μονάδων καὶ διὰ πτηνὰ ἐλαφρότερα τῶν 1 1/2 - 2 χιλιογρ. 50.000 μονάδες εἶναι ἀρκεταί. Τονίζεται δὲ ἰδιαιτέρως ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ στόματος χορηγουμένη πενικιλίνη πρέπει νὰ δίδεται μόνον ὅταν ὁ στόμαχος εἶναι κενός, λ.χ. κατόπιν ὀλονυκτίου νηστείας ἢ νηστείας 4 - 6 ὥρων, ἥτις ὅμως δεόν ὅπως παρατείνεται ἐπὶ βωρον μετὰ τὴν χορήγησιν τῶν δισκίων.

Π. Ν. Δ.

HALLGREN AV. W., BJÖRCK G. : Συνεχῆς ἐνδοφλέβιος ἔγχυσις εἰς τὰ μεγάλα ζῶα. (Användning av intravenös droppinfusion pa större husdjur). In «Collected papers from the Royal Vet. College of Sweden», 1952-53, *From Nord. Vet. Med.* 1953, 5, 1-32.

Οἱ συγγραφεῖς ἴνα ἐπιτύχωσι μίαν ὁμαλὴν καὶ παρατεταμένην ἐπίδρασιν τῶν ἐνδοφλεβίως χορηγουμένων φαρμάκων, ἐχρησιμοποίησαν τὴν

μέθοδον τῆς συνεχοῦς ἔνδοφλεβίου ἐγχύσεως εἰς 60 περιπτώσεις. Κατόπιν λεπτομεροῦς περιγραφῆς τῶν ἀναγκαιούτων πρὸς τοῦτο ὄργάνων ὡς καὶ τῆς σχετικῆς τεχνικῆς, ἀναφέρονται περιπτώσεις τινὲς τετάνου καὶ ὀξο-
ναιμίας, εἰς ἃς κατ' ἐξοχὴν ἐνδείκνυται ἡ διὰ συνεχοῦς ἔνδοφλεβίου ἐγχύ-
σεως θεραπεία.

Π. Ν. Δ.

**S. F. SCHEIDY, J. F. SKELLEY & H. W. KULP: Ἡ ἐπίδρασις
τοῦ φαινικούχου ἀντιλυσσικοῦ ἐμβολίου ἐπὶ τῶν γαλῶν J. A.
V.M.A. T. 123, No 919, 1953.**

Οἱ συγγραφεῖς διὰ τῆς μελέτης των προσπαθοῦν νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὸ πολλάκις τιθέμενον ἐρώτημα ἐπὶ τοῦ ἀκινδύνου τοῦ ἀντιλυσσικοῦ ἐμ-
βολιασμοῦ τῶν γαλῶν διὰ φαινικούχου ἐμβολίου.

Βασιζόμενοι εἰς τὰ πειράματα τοῦ Ferreira ὅστις ἐπιτυχῶς ἐδοκίμασε τὸ φορμολοῦχον ἀντιλυσσικὸν ἐμβόλιον, προέβησαν εἰς δύο σειρᾶς πειρα-
μάτων κατὰ τὰς ὁποίας ἐνεβολίασαν γαλαῖς ἡλικίας ποικιλοῦσης ἀπὸ 4
μέχρι 18 μηνῶν καὶ μὲ δόσεις ἐμβολίου ἀπὸ 3 cc - 5 cc ὑποδορίως. Τὸ
χρησιμοποιηθὲν ἐμβόλιον συνέκειτο ἐξ ἐναιωρήματος 20 % ἐγκεφάλου
ἵππου ἢ αἰγὸς περιέχοντος 0,5 % φαινικὸν ὀξύ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγουν ὅτι αἱ γαλαὶ ἀνέχονται καλῶς τὸ φαινο-
λοῦχον ἀντιλυσσικὸν ἐμβόλιον, ἐνιέμενον ὑποδορίως καὶ εἰς τὰς ἀνωτέρω
δόσεις.

K. B. T.

**1. ΚΑΡΔΑΣΗ: Ἐπὶ 42 περιπτώσεων κετώσεως γαλακτοπαραγω-
γῶν ἀγελάδων. (A propos de 42 cas d'acétose des vaches laitîè-
res). Rec. de Med. Vet. No 6, Juin 1954.**

Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν λίαν ἐμπεριστατωμένην ταύτην μελέτην του περιγράφει 42 περιστατικὰ κετώσεως παρατηρηθείσης ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπὶ
102 γαλακτοπαραγωγῶν ἀγελάδων εἰσαχθεισῶν ἐκ Δανίας.

Ἐξετάζει ἐν ἀρχῇ λεπτομερῶς τοὺς διαφόρους παράγοντας τοὺς προ-
καλοῦντας τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀνωτέρω συνδρομῆς, τοὺς ὁποίους ὑποδι-
αιρεῖ εἰς :

1) Παράγοντας ἀτομικούς: (εἶδος, γενεά, ἄτομα, κνοφορία καὶ γα-
λουχία) καὶ 2) παράγοντας σχέσιν ἔχοντας μὲ τὸ περιβάλλον (ἐποχή, ἐγ-
κλιμάτωσις, ἀτμοσφαιρικαὶ μεταβολαί, διατροφή).

Οἱ παράγοντες οὗτοι ἐπιδρῶντες ἐπὶ ζῶων τὰ ὁποῖα, ἡ ὑπέρμετρος
ζωοτεχνικὴ βελτίωσις ἤγαγεν εἰς κατάστασιν ἡσσοнос ἀντιστάσεως, ὑφι-
σταμένης ἰδίᾳ κατὰ τὸ πέρασ τῆς κνοφορίας καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς γαλου-
χίας, προκαλοῦσι βαθεῖαν διαταραχὴν τῆς νευρο-ορμονικῆς αὐτῶν ἰσορρο-

πίας, χαρακτηριζομένην ἀπὸ ὑπερέκκρισιν σωματοτρόπου ὁρμόνης ὑπὸ τοῦ Π.Α.Υ. καὶ μείωσιν τῆς ὁμάδος Φλοιοτρόπος (Α.С.Т.Н.) - γλυκοκορτικοειδῆ, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κετοναίμιαν.

Ἐν κατακλείδι ἐπιλέγει ὅτι ἡ μελέτη τῆς κετώσεως, μᾶς ἄγει εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνάγκης δημιουργίας ζώων προικισμένων ἐκτὸς τῆς ὑψηλῆς ἀποδόσεως καὶ μὲ μεγαλύτερας ἱκανότητος προσαρμογῆς εἰς τὰς διαφορούς συνθῆκας, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ ὑπέρομετρος ἐκμετάλλευσίς τῶν ζώων, ἧς ἀπότοκοι εἶναι κατὰ τὸν *Lesbouyriès aî* «Νόσοι τοῦ Ἐκπολιτισμοῦ τῶν ζώων».

K. B. T.

R. CAMOU καὶ G. RiGAUD: **Θεραπεία τῶν παρασιτώσεων τῶν αἰγοπροβάτων καὶ βοοειδῶν, δι' ὑποδορίων ἐγχύσεων τετραχλωριούχου ἄνθρακος** (*Traitement des parasitoses Ovines, Caprines et Bovines par les Injections sous-cutanées de Tetrachlorure de Carbone.* (Bull. de la Soc. Vet. de Zootechnie d'Algerie No 1, 1954 p. 13).

Διὰ τῆς ἀνωτέρω μελέτης των οἱ συγγραφεῖς εἰσάγουσιν μίαν μέθοδον θεραπείας τῶν παρασιτώσεων τοῦ ἥπατος, ἐντέρων καὶ πνεύμονος τῶν αἰγοπροβάτων καὶ βοοειδῶν, συγκεκριμένην εἰς τὴν ὑποδόριον ἐγχυσιν τοῦ τετραχλωριούχου ἄνθρακος, ἀντὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἀπὸ τοῦ στόματος χορηγήσεως του, ἡ ὁποία δὲν ἦτο πάντοτε ἀνεκτὴ ὑφ' ὄλων τῶν ζώων.

Ἐπὶ τῶν αἰγοπροβάτων. Οὐδεμία τοπικὴ ἀντίδρασις παρατηρεῖται, ἀλλὰ αἱ αἷγες παρουσιάζουσιν γενικὴν ἀντίδρασιν θεαματικὴν ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν, οὐδέποτε ὅμως ἀπολήγουσαν εἰς τὸν θάνατον.

Τὰ συμπτώματα τῶν παρασιτώσεων ταχέως ὑποχωροῦν καὶ ἡ θρεπτικὴ κατάστασις τῶν ἀσθενῶν βελτιοῦται.

Ἡ γαλακτοπαραγωγή τῶν προβάτων κατέρχεται κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας ἡμέρας, ἀλλὰ συντόμως ἀνέρχεται καὶ μάλιστα ὑπερβαίνει τὴν πρὸ τῆς θεραπείας τοιαύτην κατὰ τὴν θην ἀπὸ τῆς ἐγχύσεως ἡμέραν.

Οὐδεμία δυσάρεστος ἐνέργεια παρατηρήθη ἐπὶ τῆς ἐγκυμοσύνης, εἰς οἷονδῆποτε στάδιον αὐτῆς.

Ἡ νεκροψία δεικνύει ὅτι τὸ δίστομον τὸ ἥπατικόν καὶ οἱ νηματέλμινθες τοῦ ἐντέρου ἐξαφανίζονται ταχέως, ἐνῶ ἐκεῖνοι τοῦ πνεύμονος προσβάλλονται ὀλιγώτερον.

Αἱ δόσεις εἶναι : 5 cc. δι' ἄμνους, διαλύσεως 1 : 3 ἐντὸς ἐλαίου, 10 cc. δι' ἐνήλικα πρόβατα τῶν 30 κιλῶν καὶ 15 cc. διὰ πρόβατα τῶν 50 κιλῶν.

Αἱ δόσεις δύνανται νὰ διπλασιασθοῦν, καίτοι τοῦτο πολλάκις περιτεύει, διότι ἡ ἴασις ἐπέρχεται καὶ μὲ τὰς ἀπλάς δόσεις.

Οἱ συγγραφεῖς προτιμοῦν τὴν μετὰ 7-14 ἡμέρας ἐπανάληψιν τῆς ἔγχυσεως, διότι τότε ἐπιτυγχάνονται τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα.

Ὁ πειραματισμὸς τῶν ἔλαβε χώραν ἐπὶ πλέον τῶν 20.000 αἰγοπροβάτων.

Τὰ βοοειδῆ, λίαν εὐπαθῆ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ στόματος χορήγησιν τοῦ τετραχλωριούχου ἄνθρακος, ἀνέχονται κάλλιστα τὴν ὑποδόριον ἔγχυσιν αὐτοῦ. Βοοειδῆ 300 κιλῶν ἠνέχθησαν ἄνευ οὐδεμιᾶς παρενεργείας 75 cc. τῆς διαλύσεως ταύτης ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἡμέρας.

Αἱ προτεινόμεναι δόσεις εἶναι 10 cc. διὰ μόσχους καὶ 15-20 δι' ἐνήλικα βοοειδῆ.

Ὁ ἔλεγχος τῆς ἀποτελεσματικότητος ἐβασίζετο ἐπὶ τῆς βελτιώσεως τῆς θρεπτικῆς καταστάσεως, τῶν βοοειδῶν παχυνομένων κατὰ 1/2 κιλὸν ἡμερησίως ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ὠδῶν τῶν παρασίτων ἀπὸ τῶν κοπράνων, ἥτις συντελεῖται τελείως κατὰ τὴν 12ην ἀπὸ τῆς θεραπείας ἡμέραν.

Ἡ εὐκολία, ἡ ἀποτελεσματικότης καὶ τὸ ἀβλαβὲς τῆς θεραπείας συνέτειναν ὥστε εἰς Ἀλγερίαν πᾶν βοοειδὲς μὴ παρουσιάζον θρέψιν ἱκανοποιητικὴν νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἔγχυσιν τετραχλωριούχου ἄνθρακος ὅποτε ἢ ἐπὶ τὰ βελτίω μεταβολὴ τοῦ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέραν εἰς τὴν ἄλλην εἶναι θεαματικὴ.

Ὁ πειραματισμὸς ἔλαβε χώραν εἰς πλέον τῶν 5.000 βοοειδῶν καὶ οἱ συγγραφεῖς συμπεραίνουν, ὅτι ὁ τετραχλωριούχος ἄνθραξ εἰς ἀναλογίαν 1:3 ἐντὸς ἔλαιου, ὑποδορείως ἐνιέμενος εἶναι λίαν ἀποτελεσματικὸς κατὰ τῶν ποικίλων παρασιτώσεων τοῦ ἥπατος, ἐντέρων καὶ πνεύμονος τῶν μυρηκαστικῶν καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς θεραπείας προτιμᾶται ὑπὸ τῶν ποιμένων τῆς Ἀφρικῆς, οἱ ὁποῖοι μόνον θεραπευτικῶς ἐπεμβαίνουν κατὰ τῶν παρασιτώσεων καὶ οὐχὶ προληπτικῶς, ὅπως περίπου συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς Ἑλληνας κτηνοτρόφους.

A. Γ. Π.